

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

3. Quoniam alto &c. Bulla Eugenii, quâ damnatur hæresis Bohemicorum,
Concilium Basiliense dissolvitur, & Bononiam tranfertur: anno 1431.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1431.

nomine Concilii congregare, non ut ibi per eos reformetur, sed ut penitus obruatur Status Ecclesiæ & fides Catholica confundatur, licet enim Archiepiscopi & Episcopi quoad reformationem in vita & moribus distinctivas voces habeant in Concilio generali, tamen ex juramento per eos præstito, parere & obedire mandatis Apostolicis sunt astricti, nec remanere Basileæ qui erant, nec de novo accedere, sed potius ad veniendum Bononiæ se præparare debuissent, postquam decreti nostri notitiam habuerunt, verum perique stare & accedere sunt coacti, in quibus nec jus nec auctoritas Concilii generalis consistit, quorum voces & deliberationes minime liberæ, cum ab eorum qui compulerunt voluntate dependeat, itaque digni non sunt neque habiles, qui dent legem Ecclesiæ nec aliis nationibus, neque Religioni Christianæ: Nos enim in Concilio proximo celebrando Bononiæ in tempore constituto, vel citius, quam primum sufficiens numerus Prælatorum aderit, videbimus & judicabimus cum consilio in talibus opportuno, super causa eorum, qui Basileæ remanserunt, vel illuc noviter accesserunt, & inspirante nos Domino, qui inspirat iusta & sancta consilia, in his ad quæ Concilium Basileæ fuit principaliter ordinatum, salubriter providere consuevimus; Quare, Fili dilecte, Nobilitatem tuam rogamus, quatenus tuos solemnes Oratores ad præfatum Concilium Bononiense transmittas, ac Prælatos Basileæ existentes ad recedendum inde, illosque & alios quam plurimos poteris ad Bononiam veniendi inducas, qui ibidem pro honore tuo adsint, in casibus occurrentibus negotia tua dirigant, iustis deliberationibus favcant, & pro veteri consuetudine Christianissimæ Domus tuæ studeant Ecclesiam Dei à leonibus & draconibus eam impugnantibus defendere. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo tricesimo primo, III. Idus Februarii, Pontificatus nostri anno primo.

R. de Valentia.

Bulla Eugenii, quæ damnatur hæresis Bohemicorum, Concilium Basiliense dissolvitur, & Bononiam transfertur: anno 1431.

EUGENIUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Quoniam alto & incompenabili Deo constitimus reddere vota nostra in conspectu omnis populi & in atriis sanctis ejus. Postquam claves Domini suscepimus, & Beati Petri naviculam gubernamus, suppressi magno pondere inter procellosos mundi motus esse videmur constituti, contuemur enim subortam istâ tempestate profanam hæresin Bohemicorum quasi venenum inficere præcordia fidelium, inque dies mortali contagio serpere, captareque animos titubantium populorum; & Græcorum errores, ad quorum extirpationem salutaribus experimentis providebatur, propter emergentia incommoda perdurare: Hostes adorandæ Crucis ab Asia & Africa imo intra Europam vasta cæde atque calamitate invalescere contra populum Christianum, & ipsos Principes populosque fidelium inter se concertantes defavire, univ ersumque Clerum, paucis admodum exceptis, incedere per tramitem peccatorum.

His igitur malis afflictati clamare cogimur ad Dominum: Excita potentiam tuam, & veni ut salvos facias nos, Deus converte nos, ostende faciem tuam, & salvi erimus Domine Deus virtutum. His & aliis cogitationibus laniantibus mentem nostram, alta nos cura sollicitat, quoniam modo tot malis obstare & Christianæ saluti pro-

videre possimus, & dum affectionem nostram flagrantissimam attendimus, vehementissimè concitatur, dum verò gerendarum rerum magnitudinem, loca & tempora mensuramus, necessitate conditionis humanæ retardamur. Quoniam res tam arduas tamque difficiles Catholicæ fidei necessarias lustrare brevi spatio non valemus; Attento maxime, quod cum felicis recordationis Martinus Papa V. Prædecessor dilectum Filium Julianum Sancti Angeli Diaconum Cardinalem pro celebratione Basiliensis Concilii ad ipsam Civitatem Basileam Legatum destinavisset, dum nulla ibi Prælatorum congregatio adhuc facta foret, intervenerunt magnæ & necessariæ causæ, quibus obstantum fuit Bohemicæ cladis & saluti fidelium providendum, unde ipse Cardinalis, sicut notorium est, pro conservatione fidei in partibus illis magnis fuit exercitiis occupatus; secuta demum occulta Dei judicio Catholicorum fuga præmissis ad ipsam Civitatem Basileæ dilectis Filiis Johanne Polomari Palatii Apostolici causarum Auditore ac Johanne de Ragusio in Theologia Magistro Ordinis Fratrum Prædicatorum Procuratore, is Cardinalis profectus ad ipsam Civitatem requisitis Prælatibus quam plurimis, parvaque ibidem Cleri congregatione secuta, de consensu eorum, qui in dicta Civitate existunt, dilectum Filium Johannem Pulcri patris in Theologia Magistrum, Canonicum Bisantinum, ad nos & dictos Fratres nostros transmisit, qui nobis inter cætera facundè atque prudenter explicata significavit deformationem Cleri in partibus illis, & nefandam ipsius hæresis pestem pullulare in dies, & jam usque ad partes Basileæ proximas advenisse, secutus inde scandalis & cladibus abominandis; nam hæresis prædictæ imitatores Clerum insequentibus aliquos expulerunt, & nonnullos inhumaniter trucidarunt, addidit etiam discrimina iniiti belli inter dilectos Filios Nobiles Viros Burgundiæ & Austriæ Duces aliasque difficultates.

Ex quibus tamen novam Prælatorum vocationem ad Basileam affectare videbatur. Nos quidem examinantes conditionem mundi, temporum & locorum, quod instat tempus hiemis, quodque loca circumstantia Basileæ potissimè versus Austriam & Burgundiam minus esse transitu securo referantur, unde verisimile est, Prælatos in Basilea diutius expectatos non venisse, qui etiam confideratis difficultatibus, temporis ineptitudine, periculisque bellorum allegare possent non veniendi dignas rationes. Et si qui pauci venissent, tractandis rebus multis & magnis sufficere non potuissent, quodque præterit tempus Septemni, in quo debuissent secundum Statuta Constantiensis Concilii sine alia vocatione congregari. Hac omnia versantes animo nostro, etiam quia proximis diebus carissimus in Christo illustris Filius Johannes Palæologus Constantinopolitanus Imperator, & Venerabilis Frater noster apud Græcos Constantinopolitanus Patriarcha, suum Oratorem ad nos & venerabiles Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales transmiserunt, qui nos requisivit juxta tractata per Prædecessorem nostrum cum Concilio ipsorum Cardinalium, de quorum numero tunc eramus, pro unione Græcæ Orientalis Ecclesiæ cum Romana & universali Ecclesia in loco eis condicito celebrari, unde nos secundum dictas conventiones & propter executionem tanti boni obtulimus pro adventuris Græcorum Prælatibus & Oratoribus pro transitu ad Italiam & reditu ad Græciam, pro galeis & aliis necessariis impensis opportunas, cum quibus Græcis de unione tractari potuisset; Dum nominatæ fuissent, Romæ, Ancona, & Bononia & alia Italiæ loca; Demum licet Roma, Nobis & Fratribus nostris commodior extitisset, in Civitate Bononiæ putavimus aptius convenire, quæ propter habilita-

ANNO
1431.III.
Ex ibidem.

ANNO
1431.

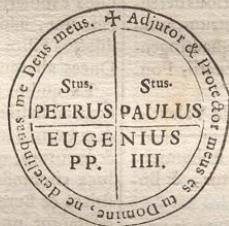
tem navigationis eorum & propter viciniorem aditum Ultra montanorum ad Italiam, capacitatem loci & alias conditiones idonea reputatur.

Promiserunt itaque præfati Imperator & Patriarcha solemnes suos Oratores transmittere, sicuti ante noticiam obitus præfati nostri Prædecessoris transmittent. Hæc omnia cum dictis Fratribus nostris considerantes, quod ex tota Republica Christianorum nihil sanctius, nihil optabilius esse potest, quam Græcam Ecclesiam, olim tot sanctis & viris clarissimis illustrem, dimisso errore unam fieri cum Ecclesia Romana, comprehendimus necessarium esse ad conveniens spacium temporis in Bononia generale Concilium convocari; Quapropter si Prælati de novo ad Basileam vocarentur, quod convenire non posset sine temporis intervallo, utrumque Concilium fere uno tempore concurreret, & sic utrumque minus auctoritatis haberet, nec Prælati possent in utroque interesse, unde pro commoditate Prælatorum, ne bis habeant convenire, ex causis superius declaratis & aliis magnis & urgentibus suo loco & tempore declarandis, majus bonum minori præponentes, præter Concilium, quod secundum Statuta Synodi Constantiensis in decennio venit celebrandum, quodque in ipso decennio in civitate nostra Avinionensi volumus celebrari, ex abundantia in civitate Bononiæ pro ipsorum Græcorum reductione, reformationeque Cleri ac populi Christiani aliud generale Concilium decrevimus convocare, & in eo intendimus personaliter præsidere Apostolica auctoritate & subscriptorum Fratrum nostrorum Jordani Sabinensis, Antonii Hostiensis, Hugonis Prænestrini, Episcoporum: Johannis tituli Sancti Laurentii in Lucina, Antonii tituli Sancti Marcelli, Johannis tituli Sancti Sixti, Francisci tituli Sancti Clementis, Angelotti

tituli Sancti Marci Presbiterorum; Lucidi Sanctæ Mariæ in Cosmedin & Ardecini Sanctorum Cosmæ & Damiani Diaconorum ejusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, unanimi Consilio & assensu indicimus & convocamus, ac præfatum Synodum Basiliensem, si qua ibi congregata videatur, dissolvimus & totaliter liberamus, Insuper in nomine Christi Dei, ad cujus populi salutem totis affectibus aspiramus, Universis & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Prælati & Clericis, ad quos interest, ubicunque constitutis, indictis & dissolutis prædictis, declaramus & notificamus, ipsosque requirimus & monemus in Domino Jesu Christo, & in vim præstiti juramenti in Consecrationibus eorundem, in virtute Sanctæ obedientiæ ac etiam Apostolica auctoritate nostra præcipimus & mandamus, sub poena excommunicationis & aliis penis juris, quatenus in anno uno cum dimidio à publicatione præsentium computando ad præfatum civitatem Bononiæ pro hoc Sacro-Sancto Concilio celebrando, & subsequenter in decennio in civitate Avinionensi debeant convenire, quos omnes præfati scripto intendimus esse monitos peremptorièque citatos, ac si eorum singulis directæ fuissent monitoriæ litteræ speciales.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ dissolutionis, liberationis, declarationis & præceptionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attemptare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno in carnationis Dominicæ Millesimo quadringentesimo tricesimo primo, secundo Idus Novembris, Pontificatus nostri anno primo.

Ego Jordan Episcopus Sabin. Domino nostro Eugenio aliquantulum impedito, & de ipsius mandato,

præsentibus præscriptis Dominis Card. subscripsi

Ego Jordan Episcopus Sabin. nomine proprio subscripsi.

Ego Antonius Episcopus Hostien. subscripsi.

Ego H. Episcopus Prænestrinus subscripsi.

Ego Jo. tit. Sti. Laurentii subscripsi.

Ego Antonius tit. Sti. Marcelli subscripsi.

Ego Johannes tit. Sti. Sixti me subscripsi.

Ego F. tit. St. Clemen. me subscripsi.

Ego A. tit. Sti. Marci Pbr. Card. subscripsi.

Ego Lucidus Stæ. Mariæ in Cosmedin. Diacon. Card.

Ego Ardec. Sanctorum Cosmæ & Damiani Diaconus Card. subscripsi.

Ja. de Languët.

De Curia,
M. de Guadagnie.

IV.
Ex Op. Diplom. Miræi Tom. 2 pag. 893.

Per Breve Apostolicum mittit Philippo Bono Burgundiæ ac Brabantia Ducis Hostiam miraculosam, quæ modo asseratur Divione in Burgundiâ: anno 1433.

EUGENIUS EPISCOPUS,

Dilecte Fili, Salutem & Apostolicam benedictionem.

Singularis devotionis zelus, quem ad fidem Catholicam, & Sacramentum Passionis Domini nostri Jesu Christi gerere Te videmus, merito nos inducit, ut ea Tibi concedamus, quæ devotionem tuam, & aliorum Christianifidelium augere valeant. Tuis igitur in hac parte devotis supplicationibus

annuentes, Tibi Hostiam quandam sub imagine Salvatoris in Throno sedentis, mirabile Sacramentum Dominici Corporis multis in locis à vesana cujusdam feritate gladii ictibus perforatam, & ex eo sanguine reperfam in locis præfatis, quæ in sacro nostro erat recondita, tuæ piæ devotioni concedimus, & donamus, volentes, & mandantes Tibi, ut eam in aliqua Ecclesiarum, quas possides, aut in alio loco celebri cum eo honore, & reverentia recondas futuris temporibus venerandam, prout tanti Sacramenti majestatem & magnitudinem requirit.

Datum Romæ apud Sanctum Laurentium in Damaso sub annulo nostro secreto die 17. mensis Septembris, Pontificatus nostri anno tertio.

Bulla

ANNO
1431.